

Καθημερινά Πρωτότυπα Νέα

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΣΥΝΑΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ "Η ΠΕΡΙΝΑΟΣ" ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1993· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 46· ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 Δ/ΣΗ: ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗ 3 Τ.Κ. 453 33 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΝΕΓΓΥΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ο σύγχρονος άνθρωπος βρίσκεται καθημερινά σε μια αφανή σύγκρουση με τον εαυτό του και εμφανή με τους συνανθρώπους του. Όταν λέμε σύγκρουση εννοούμε αντίθεση, διαμάχη με τον ψυχισμό, και όχι μόνο.

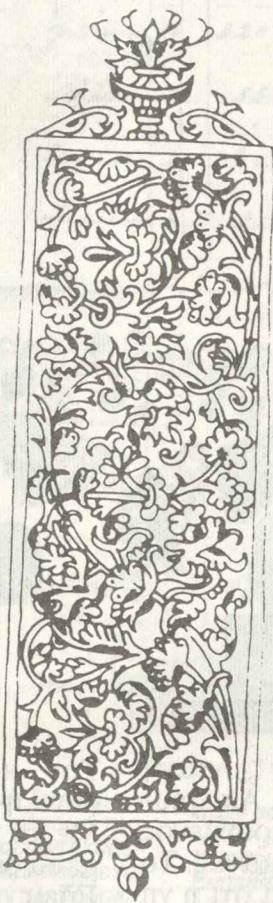
Για να δούμε κατάματα, με τρόπο κατανοητό και δημιουργικό, το πρόβλημα που μας απασχολεί πρέπει να πούμε ότι αυτή η σύγκρουση είναι θετική και αρνητική, με άλλα λόγια είναι καλή και κακή. Καλή είναι, όταν μάχεται το ξεστράτισμα και αντίθετα κακή, όταν αφήνει τον ίδιο δρόμο και παίρνει τον κατήφορο. Αυτό γίνεται σε καθημερινή βάση για πολλά προβλήματα, μικρά και μεγάλα.

Αυτό τον καιρό ένα από τα προβλήματα που απασχολούν τις οικογένειες είναι οι διακοπές του καλοκαιριού. Έτσι βλέπουμε στον κοντινό μας ορίζοντα χαρούμενες ημέρες με προσωρινή παύση εργασίας, και το καυτό ερώτημα: Πού θα πάμε;

Το πρόβλημα είναι γέννημα των τελευταίων χρόνων από τότε που η απερισκεψία του ανθρώπου πούλησε την ψυχή του για το κέρδος, έδωσε τη μονοκατοικία του και τον κήπο του, κατέστρεψε το φυσικό περιβάλλον για το τιμμεντένιο βραχνά. Αυτή η οικο-κτονία στην πραγματικότητα είναι αυτο-κτονία με τα γνωστά αποτελέσματα στην ανύπαρκτη ποιότητα ζωής.

Το πρόβλημα υπάρχει και οι διακοπές είναι ανάγκη. Και ρωτάμε πάλι: Πού θα πάμε; Ο τόπος που μας απασχολεί έχει δύο βασικές επιλογές πρόσβασης τη θάλασσα και το βουνό. Ο καθένας αποφασίζει σύμφωνα με τα κριτήριά του, τις διαθέσεις του, τις προϋποθέσεις: οικονομικές κ.α. Το πρόβλημα είναι τεράστιο και εμείς θα παραθέσουμε τους λόγους προτιμήσεως του βουνού.

Το ορεινό χωριό, το βουνό σαν τόπος παραθερι-

σμού είναι ιδανικός, γιατί διαθέτει πολλά:

1) Γαλήνη, ηρεμία, ησυχία. Πέρα από την πολυκοσμία, τον ιδρώτα, τα καυσαέρια, στον καθαρό αέρα, κοντά στη φύση που έμεινε αμόλυντη, κοντά στο βουνό βρίσκεται κανένας την ψυχική του αταραξία, την πραότητα, "γίνεται αρνί" καθώς εύστοχα παρατηρεί ο λαός μας.

2) Βρίσκει ανθρώπους της ενδοχώρας, της υπαίθρου καλωσυνάτους για μια ζεστή καλημέρα, ανθρώπινη, ξέμακτρα από υπολογισμούς και συμφέροντα θα κουβεντιάσει, θα απολαύσει: γλυκό καφέ και ένα ποτήρι νερό με χαμόγελο. Κοντολογίς θα περάσει τον ελεύθερο χρόνο του μέσα σε ευχάριστες ψυχικές εμπειρίες που δεν βρίσκονται και δεν πληρώνονται με τίποτα.

3) Θα τραφεί με αγνές τροφές. Χόρτα του βουνού, χωρίς φυτοφάρμακα. Κρέατα από ζώα ελεύθερης βοσκής και όχι τροφής με ορμόνες. Θα πιεί νερό από τη βρυσομάνα που τρέχει σπάταλα από το βράχο. Θα ανάψει ένα κερί στο ξεχασμένο εξωκκλήσι και θα πλημμυρίσει η καρδιά του από ψυχική ευφροσύνη.

Αναφέραμε λίγα από τα πολλά αγαθά που βρίσκουμε στις διακοπές του καλοκαιριού στο βουνό. Τις υπόλοιπες τις γνωρίζουν όσοι ευτύχησαν και πέρασαν αξέχαστο καλοκαίρι στο βουνό, στη γαλήνη, στη φύση στους καλόκαρδους και καλόγνωμους ανθρώπους.

Ο άνθρωπος, ο κάθε άνθρωπος, αποφασίζει ο ίδιος για πολλά και τις διακοπές του που είναι βαθύτερο θέμα: αλήθειας, ανθρωπιάς και αρετής. Και όλα αυτά προϋποθέτουν λίγο μυαλό, λίγη καρδιά και πολλή θέληση.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΠΕΖΟΥΛΙ ΤΗΣ ΑΥΛΟΠΟΡΤΑΣ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ (π. Λυκειαρχής)

Το πεζούλι της αυλόπορτας του παραδοσιακού σπιτιού ίσως θεωρηθεί μια λεπτομέρεια δομική για το λιθόκτιστο τοι-

χάκι που ακουμπά στην οικοδομή, στο σπίτι και χρησιμεύει για κάθισμα ή για ξεπέζεμα. Η συνήθεια είναι παλιά. Τις ρίζες τις βρίσκουμε στην αρχαία Ελλάδα. Η λέξη πεζούλι προέρχεται από την αρχαία ελληνική πέζα (=πόδι) και μεταφορικά το τελευταίο άκρο. Στον τόπο μας όλα ξεκινούν από πολύ παλιά!

Για το σπίτι μας και για μας το πεζούλι της αυλόπορτας είναι μια προβολή, προέκταση, προεξοχή στους συνανθρώπους μας, τους γείτονες, τους συγγενείς, τους συγχωριανούς, τους περαστικούς, γενικά τον κόσμο και τη ζωή. Το πεζούλι δίνει νόημα στην ύπαρξή μας.

Στρώνουμε ένα ταπετάκι μάλλινο, για να μη μας σηκώσει η πέτρα, και απολαμβάνουμε τον βαρύ γλυκό τις πρωινές ή απογευματινές ώρες με κουβέντα χαρούμενη και καλημερίσματα των διαβατών.

Εδώ ο στοχασμός χάνει την οκνηρία του και τη νωχελειά του και συχνά γίνεται ένα χαρούμενο ή και οδυνηρό ερωτηματικό. Οι συνάνθρωποι μας στην φιλική τους κουβέντα ανοίγουν διάπλατα τα σεντούκια της καρδιάς τους για να προσφέρουν χαρές ή να μοιραστούν την λύπη τους. Έτσι

στεριώνει η εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και στην προκοπή.

Η μοναδικότητα της οικογενειακής ή φιλικής συντροφιάς δεν είναι η ευφρόσυνη κουβέντα "περί παντός επισητού" δεν είναι η κοινωνική ενημέρωση, η προσωπική εκτόνωση, αλλά κάτι ουσιαστικό και βαθύτερο: η προσέγγιση της ανθρωπιάς στις γνήσιες διαστάσεις της. Αυτή κελαηδεί σαν το ελεύθερο στραγαλινό στο κλαδί. Ρέει σαν το σπάταλο γάργαρο νερό στο φλύαρο ορεινό ρυάκι. Προχωρεί σαν το κοπάδι του τσοπάνη στις πλαγιές του Μπάρου. Στιγμές πραγματικής όμορφης ζωής που σηματοδεύουν στην κυριολεξία τους αλήθειες, γνήσιους μύθους που πασχίζουν να πλησιάσουν και να κατανοήσουν.

- Καλησπέρα γείτονε, στρώσατε κουβέντα του παλιού καιρού.

- Τα έχουμε σιασμένα, βλέπεις Σοφία. Κόπιασε για καφέ και νερό απ' του Παράσχη, μόλις το φέραμε.

- Καλησπέρα κι από κοντά, τί τα λέτε;

- Τι να πούμε Σοφία, κουβέντα, για να περνάει η ώρα. "Όλα τα λόγια λόγια τα λένε οι πικραμένοι"! έλεγαν οι παλιοί.

- Και μεις, Ανδρομάχη, τα ίδια λέμε για να ανασάνουμε, να ξεδώσουμε.

- Το νεράκι σου Σοφία, προσφέρει το δίσκο η κυρα Ελένη, λίγο γλυκό καρύδι και ο καφές.

- Καλοχωριανοί στην υγεία σας, ευτυχείτε και ο Θεός το καλό.

Έτσι αρχίζει η κουβέντα και απλώνει

κουβάρι σε φιλική ατμόσφαιρα και το πεζούλι της αυλόπορτας γίνεται σχολείο, αίθουσα αγωγής. Θέματα άπειρα, αναρίθμητα με κέντρο, ποιόν άλλο, τον άνθρωπο. Όλα ξεκινούν απ'

αυτόν και καταλήγουν σ' αυτόν. Όλα αρχίζουν από συγκεκριμένα περιστατικά και με το άπλωμα της κουβέντας φτάνουν σε δύσκολα ειδικά ερωτήματα. Εδώ το λόγο έχει η πείρα, η σύνεση η φρονιμάδα. Φυσικά τίποτα δεν εξαντλείται, αλλά μπαίνει σε προβληματισμό που κρατάει τις συνειδήσεις σε εγρήγορση. Αυτή η εσωτερική αγρύπνια δεν είναι μια κάποια επιπόλαια εξωτερική προβολή, αλλά άσκηση ενάρετης συμπεριφοράς, μια διανοητική θέαση της εμπειρικής αλήθειας στο φως της Ορθοδοξίας και της Παραδόσης.

Ο σημερινός άνθρωπος ζει, ως επί το πλείστον, κουμπωμένος, σε μοναξιά. Η προσέγγιση της ζωής κατάντησε ευχή ανεκπλήρωτη. Η γειτονιά στις ημέρες μας πέθανε. Η συμπεριφορά του παραδοσιακού ανθρώπου συναντιέται στις σελίδες της λογοτεχνίας των περασμένων ετών. Ο άνθρωπος βρίσκεται μακριά απ' τον άνθρωπο σε απέραντη μοναξιά!

Το πεζούλι της αυλόπορτας, όπου φιλοξενεί ανθρώπους ακόμη, καλλιεργεί την ανθρωπιά, την αξιοπρέπεια, τη φυσική ζωή στους ανθρώπους. Αυτό το αμυδρό κοίταγμα στο πεζούλι της αυλόπορτας δεν έχει την αμεσότητα της χαράς της παρέας του. Αυτή τη ζούμε πίνοντας καφέ και κουβεντιάζοντας, όπως τον παλιό καλό καιρό, σ' αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΣΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ (τ. Δουκιάδης)

Η λαχτάρα του λαού μας για Ελληνική, ιστορική και πολιτιστική πορεία, σαρκώνει το πνεύμα της ζωής της γνήσιας παράδοσης. Ο καμιάς, η εσωτερική δράση, είναι καθαρα ψυχική υπόθεση. Η παραδοσιακή συνέχεια, όχι στον παθητικό αναμνηστικό χώρο, που δεν οδηγεί πουθενά, αλλά στη δυναμική παρουσία του Χθες και του σήμερα προσφέρει εμπειρίες ανθρώπιες. Αυτός ο άνθρωπος για να γίνει κοινωνική έκφραση που σαφώς διατηρεί τις ζωντανές σχέσεις του με τις διαχρονικές ηθικές αξίες, όπως διαμορφώθηκαν στο πολυβάσιονιμένο τόπο μας στο γίνεσθαι της υγιούς ανθρώπινης ψυχής, περνά από τον έσω άνθρωπο, την ψυχή μας, την αγάπη μας, το είναι μας.

Η φωνή της αξιοπρέπειας, της λεβεντιάς, της περηφάνειας ζωής έτσι γίνεται άκουσμα στο συνειδησιακό χώρο μας. Το γεγονός είναι οξύ πρόβλημα στη σύγχρονη αστικό-βιομηχανική κοινωνία μας. Είναι η υψηλότερη εκδήλωση αγάπης, φιλίας, συμπεριφοράς που ταιριάζει σε αληθινό, σε ψυχικά καλλιεργημένο άνθρωπο, τον Έλληνα άνθρωπο.

Μετά τις ελάχιστες νύξεις προϋδασιμού μπαίνουμε στο θέμα μας. Το μεγαλύτερο, το πρώτο πανηγύρι της χρονιάς στο χωριό μας ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ είναι το πανηγύρι του Δεκαπενταύγουστου. Θα προσπαθήσω στη συνέχεια να πλησιάσω την αλήθεια και την ομορφιά του στις μεγάλες του δόξες.

Το ουσιαστικό πανηγύρι (<μεσαιωνικό πανηγύριον < πανηγύριον), υποκοριστικό του αρχαίου πανηγυρις σημαίνει πάνδημος εορτασμός θεοσκευτικής γιορτής ή επετείου.

Ο Ελληνορθόδοξος Δεκαπενταύγουστος (<δεκαπέντε + Αύγουστος) είναι η μεγάλη γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου. Η Θεοτόκος (<Θεός+τίκτω (=γεννώ)) είναι επίθετο της Παναγίας μας.

Το κεφαλόχρι της Πίνδου ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ από τις παλαιότερες του μεγάλου πανηγυριού του Δεκαπενταύγουστου παρουσιάζει κοσμοσυρροή: ντόπιοι, ξωμάχοι, ξενιτεμένοι: αγρυροχρυσόχοι, επιστήμονες, έμποροι, υπάλληλοι, τεχνίτες και πλείοι φίλοι των ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ. Στα φαφενία, στα μαγαζιά, στις γειτονιές,

στους δρόμους, ένα πλήθος χαρούμενων ανθρώπων ανταλλάσσουν χαιρετισμούς και δοκιμάζουν εύλογες ανθρακίνες συγκινήσεις.

Παραμονή Δεκαπενταύγουστου, ανάβρα ζωής. Οι χωριανοί οργανωμένοι, πάντοτε το χωριό μας είχε και σήμερα έχει δική μας κομπανία, φρό-

νεται διπλός και τριπλός. Τα τραγούδια που χορεύονται είναι της κλεφτουριάς, πατριωτικά, της χαράς, της αγάπης, φυσιολατρικά, της ξενιτειάς κ.α. Θυμίζω λίγα.

ΤΟΥ ΝΤΕΛΗ ΠΑΠΑ

Κούγω τον άνεμο κι αχάει (Μωρέ Παπά, Ντελή-Παπά)

-Δεξιά μεριά τα πρόβατα, ξερβά μεριά τα γίδια.

Στο αρχοντοχώρι μας ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ τα δημοτικά τραγούδια διατηρούν γνησιότητα έκφρασης και φυσικότητα χορού. Η σύγχρονη γνωριμία και μέθεξη των τραγουδιών και των χορών υποβάλλει και εξανθρωπίζει. Δεν υπάρχει κανένας ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ να μη χορεύει Ελληνικούς χορούς άψογα. Η διαπίστωση δεν είναι φιλοφροσύνη, αλλά γεγονός. Τα δημοτικά τραγούδια και ο χορός τους για τους ξωμάχους μας είναι σύμβολα ζωής, πτυχές της Ελληνικής ψυχής. Τα σύμβολα καταννοούνται με το βίωμα, την πράξη, τη ζωή.

Ο χορός κρατάει μέχρι αργά και αφήνει ανεξίτητες ανθρώπινες συγκινήσεις, επιστημονικές αληθείας της ζωής του λαού μας για τη γη και τα ουράνια σ' ένα ευρύ φάσμα πτυχών ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Σε λίγο ο κόσμος αραιώνει για τα σπίτια, γιατί το πρωί θα πάει να εκκλησιαστεί στον Αι Νικόλα και να μεταλάβει.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Το χωριό μας έχει διαφοροποιηθεί στα μάτια και στις καρδιές μας. Αυτό διαλαλούν οι γλυκότητες καμπάνες του Αι Νικόλα. Ο εκκλησιασμός έχει πραγματικό πανηγυρικό χαρακτήρα μέσα και έξω από το ναό. Τι ψυχική ανάταση είναι αυτή, Θεέ μου! Στο τέλος μεταλαβαίνει με συντηγική ευλάβεια όλο το χωριό. Γι αυτό το λόγο γίνεται η Θεία Λειτουργία στον Αι Νικόλα και όχι στο εξωκλήσι της Παναγίας στον ομώνυμο λόφο. Μετά την απόλυση γίνονται επισκέψεις σ' όσους γνωρίζουν, το πρωί οι άντρες και το απόγευμα οι γυναίκες.

Το μεγάλο πανηγύρι, όπως και όλα τα πανηγύρια, γίνεται στην πλατεία του χωριού. Οι χωριανοί, τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι με εθνική στολή. Οι άντρες φορούσαν φουστάνελα ή μπουζούκια και ριχτό σακάκι και τσαρούχια. Οι γυναίκες την επίσημη στολή της ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΣΣΑΣ, που δείχνει τη λαβεντιά της.

Το μεγάλο πανηγύρι, όπως και όλα τα πανηγύρια, γίνεται στην πλατεία του χωριού. Οι χωριανοί, τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι με εθνική στολή. Οι άντρες φορούσαν φουστάνελα ή μπουζούκια και ριχτό σακάκι και τσαρούχια. Οι γυναίκες την επίσημη στολή της ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΣΣΑΣ, που δείχνει τη λαβεντιά της.

Το μεγάλο πανηγύρι, όπως και όλα τα πανηγύρια, γίνεται στην πλατεία του χωριού. Οι χωριανοί, τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι με εθνική στολή. Οι άντρες φορούσαν φουστάνελα ή μπουζούκια και ριχτό σακάκι και τσαρούχια. Οι γυναίκες την επίσημη στολή της ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΣΣΑΣ, που δείχνει τη λαβεντιά της.

Το μεγάλο πανηγύρι, όπως και όλα τα πανηγύρια, γίνεται στην πλατεία του χωριού. Οι χωριανοί, τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι με εθνική στολή. Οι άντρες φορούσαν φουστάνελα ή μπουζούκια και ριχτό σακάκι και τσαρούχια. Οι γυναίκες την επίσημη στολή της ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΣΣΑΣ, που δείχνει τη λαβεντιά της.

Το μεγάλο πανηγύρι, όπως και όλα τα πανηγύρια, γίνεται στην πλατεία του χωριού. Οι χωριανοί, τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι με εθνική στολή. Οι άντρες φορούσαν φουστάνελα ή μπουζούκια και ριχτό σακάκι και τσαρούχια. Οι γυναίκες την επίσημη στολή της ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΣΣΑΣ, που δείχνει τη λαβεντιά της.

Το μεγάλο πανηγύρι, όπως και όλα τα πανηγύρια, γίνεται στην πλατεία του χωριού. Οι χωριανοί, τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι με εθνική στολή. Οι άντρες φορούσαν φουστάνελα ή μπουζούκια και ριχτό σακάκι και τσαρούχια. Οι γυναίκες την επίσημη στολή της ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΣΣΑΣ, που δείχνει τη λαβεντιά της.

Ιστορικό ντοκουμέντο

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Έγγραφο Αρχείων του Κράτους με νομική ισχύ *

Ο Ηπειρώτης φίλος Λυκαρχής Κ. Γεωργ. Ε. Τσίλης κατά την έρευνά του για τις ιστορικές μελέτες του στα Αρχεία του Κράτους, ανακάλυψε έγγραφο που έχουν ιδιαίτερη αξία για τους ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ. Είχε την ευγενή καλωσύνη να μας παραχωρήσει αντίγραφο αυτών.

Με την συνθήκη του Βερολίνου (1881) ορίστηκε ως όριο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ ποταμός. Συγκεκριμένα, τα εδάφη τα ανατολικά του ποταμού ενώνονταν με την μητέρα Ελλάδα ενώ τα δυτικά παρέμεναν στην Τουρκική κατοχή. Έτσι οι ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ ελευθερώθηκαν, όμως το τμήμα τους το απέναντί του ποταμού όπως Αρμπουρίσι, Πουλιάνη, Φουμάτα κ.α. παρέμειναν Τουρκικά. Αυτό, όμως είναι ευνόητο, δημιουργήσε τεράστια προβλήματα στους ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΕΣ ιδιοκτήτες εκτάσεων στις παραπάνω περιοχές διότι παρεμπόδιζαν στην εκμετάλλευσή των περιουσιών τους.

Για να θρηνεί κάποια λύση στο πρόβλημά τους οι ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΕΣ υπέβαλαν αναφορά στο Δήμαρχο ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ. Με αυτήν εκθέτουν το πρόβλημά τους, τον κίνδυνο που διέτρεχαν να χάσουν τα κτήματά τους και παρακαλούσαν τις Ελληνικές αρχές να μεσολαβήσουν για την ικανοποίησή τους.

Η αναφορά που υπογράφεται από εδωμόντα ενδιαισθημένους ιδιοκτήτες κατοίκους ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ, συνοδεύεται από επίσημο αντίγραφο βιβλίου (κτηματολόγιο κοινότητας) κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας και εμφανίζον την τοποθεσία του κτή-

βερνιαν, να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

Αναφορά των κατοίκων της κωμοπόλεως ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ Εν ΚΑΛΑΡΡΥΤΑΙΣ τη 29 Αυγ. 1883 Προς Τον Κύριον Δήμαρχον ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Λαβόντες γνώσιν της κοινοποιηθείσης ημίν δι' ημών επισημειωτικής διαταγής της Β. Νομαρχίας Αρτης υπ' αριθ. 1403.δ.ε., δι' ης προσκαλούμεθα να προσάψωμεν τους τίτλους ημών διά τινά δάση άτινα κοινώς η ρηθείσα κωμόπολις έχει, και ακίνητα κτήματα μέιναντα κατά την διαχώρισιν των ορίων, επί Τουρκικού εδάφους.

Σπεύδωμεν να υποβάλλωμεν ημίν Κύριε Δήμαρχε, αντίγραφον κεκρυμμένον παρ' ημίν ληφθέν αυτού υπό της κωμοπόλεως ταύτης κρατούμενου επί Τουρκοκρατίας βιβλίου, εξ ου εξάγεται ότι, κατά τας θέσεις Αρμπουρίσι, Μπουλιάνη και Στεμνίνα, κατέχομεν ως άνω ειρηται από κοινού η κοινότης, και ίδια έκαστος κάτοικος αυτής δάση και ακίνητα κτήματα, με τίτλους (ταπιά) των οποίων είμεθα εφοδιασμένοι, και των οποίων τίτλων τα πρωτότυπα ευρίσκονταν ως δεν ανυψοίται εις τα αρχείον της εν Ιωαννίνους διοικητικής αρχής.

Ευαρεσθηθείτε όθεν, Κύριε Δήμαρχε, όπως διά των αρμοδίων αρχών παρακαλέσητε και αύθις την Σεβαστήν ημών Κυβέρνησιν,

να ενεργήση όπως αρθρώνει όσον ούτω δε τάχιστα τα εκ μέρους της Τουρκικής Κυβερνήσεως παρεμβαλλόμενα μνημυροσκόμματα, δι' αν εκημενίζονται πάσα ημών αξίωσις επί των εν τω Τουρκικό κειμένων κτημάτων μας. Ταύτη δε αφορμή καταστάσεως πραγμάτων διαρκεί

στην Αναρχία Αρτας και στη συνέχεια στο Υπουργείο Εσωτερικών για τις δέουσες ενέργειές του. Αυτή η αναφορά και το κτηματολόγιο ευρίσκονται στα Αρχεία του Κράτους απ' όπου τα έφερε στο φως ο Κ. Τσίλης.

ΠΟΙΗΣΗ

ΙΩΑΝΝΑΣ ΤΣΑΤΣΟΥ

Υγρή η πέτρα

Υγρή η πέτρα από τ' ακροθαλάσσι
στα δάκτυλά μου
με ταξιδεύει στον απέραντο
ωκεανό.

Ο Λόγος Σου
με ταξιδεύει στη δημιουργία
ολόκληρη.

Αυτές τις ώρες

Αυτές τις ώρες
πως τις εφύλαξα;
Πώς ανέβηκα σε τέτοιο πύκνωμα
της αλήθειας;
Η κάθε φράση, η κάθε λέξη
υπόκρουση
στην πρώτη ουσία ζωής.

Θεέ μου, ήταν η δική Σου Συνάντηση;
Ήταν η γνήσια προσφορά της καρδιάς;

"Κατάθεση αιωνιότητας"
του άχρονου χρόνου Εσύ Στιγμή.

Μεσ' από την ανάσα

Μεσ' από την ανάσα του ανέμου
από τον μύθο τον αρχαίο

από τη δίψα

της θυσίας Σου
της Σταυρωμένης
Αγκαλιάς
εισβάλλει η Αγάπη
στην διψασμένη καρδιά.

'Ηρθες

'Ηρθες
δεν σε περίμενα
και από πάντα σε γνώριζα.

'Ηρθες
και η ώρα έφερε την αλήθεια
και η ζωή εγκατέλειψε το εφήμερο.

Το πρώτο σκαλοπάτι
προς τον εξύλασμό.

Τόσο άγρια μελλούμενα

Τόσο άγρια μελλούμενα
πέρασαν με την κρυφή μας τη θλίψη.

Από τα βάθη του χρόνου
η καμπάνα χτυπάει μελωδικά
να ζωντανεύει το θαύμα της ζωής
τη γοητεία τη λύπη
που σβήνουν με το δειλινό.

Πεντηκοστή

Σε περίμενα
αστραφτερό απέραντο
λευκό περιστέρι
να θαμπώνεις τον ήλιο
ο ουρανός δικός Σου
δικό Σου το φως.

Αμύλητη γονάτισα
στο φέγγος Σου
ν' ακούω την αλήθεια.

'Ηρθες Καλή μου

'Ηρθες
Καλή μου
και ο χρόνος έμεινε ακίνητος
να σπρώχνει μαζί Σου
τον Σταυρό της Αγάπης.

Κι ακόμη το ανεξίτηλο
την Μνήμη της Οδύνης
την αμείλικτη Μνήμη
που δεν Σε χωρίζεται.

Διαβαίνει τον κόσμο
Ρωμανού Μελωδού "Ο Αγεώγητος βότρυς"

Διαβαίνει τον κόσμο

Συνέχεια στην σελ.5

ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΜΕ
ΞΕΧΑΣΜΕΝΕΣ ΧΑΡΕΣ

Οι καλοκαιρινοί περίπατοι στην εξοχή,
στις μοσχολιές των αγριολούλουδων,
τα ευφρόσυτα κελαηδίσματα των που-
λιών, των αραιών χαρτσισιών με μια
καλόκαρδη καλημέρα που τη θλίπτει,
την ακούς, την οσμίζεσαι, τη χαίρεσαι,
είναι πτυχές από τις ξεχασμένες, χαρές
του χωριού μας Καραρύτες που έσβη-
σαν απ' τη ζωή μας, τη ζωή στις τοι-
μουπόλεις.

Όλα αυτά σου φέρνουν στο νου αν-
θρώπινες στιγμές που σε θάζουν σε
απανωτές σκέψεις. Ξεμοναχιάζεις τα
ακούσματα, τον ήχο, τη μουσική της
υπαίθρου. Στον ίσκιό των πλατάνων της
Τζιάμνας χαίρεσαι το τραγούδι της
βρυσομάνας, τη μουσική στο πράσινο
φύλλωμα του αγέρα και των πουλιών.
Ο πράσινο θόλος μαλακοκαπτισμένος
από την αλήθεια του ήλιου παίρνει μυ-

θικές διαστάσεις στο νου και την καρ-
διά.

Η μαγεία της φύσης δεν είναι στα-
κή έχει τις μουσικές της αναδιπλώ-
σεις. Ένα μουσικό μωσαϊκό, καταρρά-
χτης στη γαλήνη της ερημιάς θείας
μελωδίες. Η σιωπή, η μοναξιά, η σιωπή
σου, βοηθάει να διώσεις τις μεγάλες,
τις ξεχασμένες χαρές. Όλα στη φύση
κουβαλούν μουσική, ευχάριστα ακού-
σματα, αρμονίες. Αυτές οι ξεχασμένες
χαρές σηματοδοτούν την καρδιά μας με
συναίσθηματικές καταστάσεις έντονης
ευαρέσκειας. Ο κόσμος στην ύπαιθρο
είναι μεγάλος, ο ουρανός γείτονας, ο
ήλιος πιο ζεστός, το νερό της βρυσομά-
νας ανεπίπλητο χαρά, τα χρώματα των
λουλουδιών μοναδικά και οι ξωμάχοι
σωστοί άνθρωποι. Εδώ ανασαίνεις και
το τραγούδι έρχεται μόνο του.

Πρωτομαγιά

Η Πρωτομαγιά είναι ημέρα γιορτής
των λουλουδιών. Οι άνθρωποι ξεχύνον-
ται στην εξοχή, στη φύση. Μαζεύουν
αγριολούλουδα, φτιάχνουν στεφάνια
και κουβαλούν την αλήθεια και την
ομορφιά της φύσης στο σπίτι τους.
Έτσι θυμούνται ότι ο άνθρωπος έχει
πλαστεί για να ζει στον ήλιο, στα ζώα,
στα δέντρα, τα πουλιά, τα χόρτα, τα
λουλούδια με μια λέξη κοντά στη γονι-
μότητα της μάνας γης, που μας προ-
σφέρει χαρούμενη ζωή, πραγματική ευ-
τυχία.

Στη φύση την πρωτομαγιά, που τη-

Παρά ταύτα υπάρχουν και μυαλωμέ-
νοι άνθρωποι που διαθέτουν σύνεση.
Αυτοί χαίρονται τη φύση γλεντούν,
τρώνε κ' στο τέλος μαζεύουν όλα τα πηγαί-
νουν σπίτι τους όπου τα ρίχνουν στο
σκουπιδότοπο.

Ένας μυαλωμένος φρόνιμος άνθρω-
πος έλεγε:

"Τη φύση πρέπει να την αφήσουμε
όπως τη βρήκαμε, γιατί θα έρθουν κι
άλλοι να τη χαρούν. Δεν είναι δική μας,
είναι όλων μας".

Το Μάη η φύση είναι στην καλή της

γαίνουμε να πιάσουμε το Μάη, διασκε-
δάζουμε, τρώμε, πίνουμε, χορεύουμε
και γλεντούμε.

Ορισμένοι καταστρέφουν το περιβάλ-
λον με τη ρύπανση που αφήνουν, με το
κόψιμο των δέντρων, με φωτιές που
προκαλούν, ίσως από αμέλεια ή ... ξε-
χνούν ότι η φύση είναι η ζωή μας και
οφείλουμε να την προστατεύσουμε.

ώρα. Χαίρεται το μάτι ομορφιές: δέ-
ντρα, λουλούδια ανθισμένα, πουλιά,
παντού βλάστηση κι ευωδίες.

Αυτό το γελαστό πρόσωπο της
φύσης που μας γεμίζει την καρδιά
πραγματική χαρά πρέπει να το προ-
στατεύσουμε "ως κόρη οφθαλμού"
στον καιρό της αχαράκτηρης βορ-
ραρότητας.

ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΑΣ
'Ενα κερί στον Αϊ - Θανάση

Το χωριό μας έχει πολλά εξωκκλήσια:
Του Αγίου Χριστοφόρου, του Αγίου Αθα-
νασίου, των Αγίων Αναργύρων, του Προ-
φήτη Ηλία, της Παναγίας και της Αγίας
Παρασκευής.

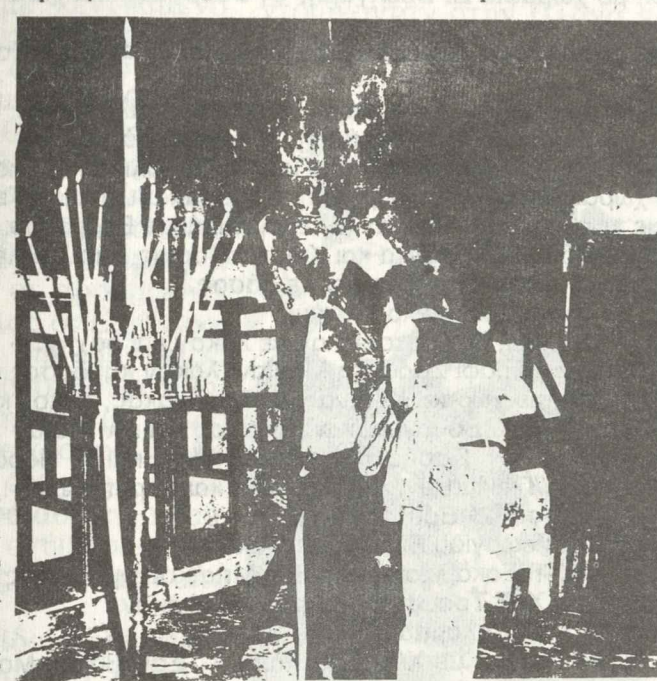
Η δροσιά του καλοκαιριού στο χωριό μας
Καραρύτες είναι καρά για όλους τη ζουν
και καμιά αγιά-
τρευτος για
όσους δεν τη
φτάνουν και την
νοσταλγούν στον
καύσωνα του κά-
μπου.

Κοντά στην
συναπτική δροσιά
θέλει η ψυχή τη
δική της δροσιά.

Αυτή τη βρίσκει
κάθε διαβάτης
χριστιανός στη
μοναξιά του όταν
κάνει το σταυρό
του από μακριά ή
όταν μπαίνει στο
εξωκκλήσι και
ανάβει ένα κερί.
Τότε ο κόσμος
γίνεται χαρούμε-
νος, ευρύχωρος γεμάτος ελπίδες. Μεθυσ-
τεί από έναν άλλο κόσμο τον τυλί-

γουν. Ο Χριστός και η Παναγία συντρο-
φεύουν τη μοναξιά και μας στεριώνουν το
βάδισμα. Οι Άγιοι χαμογελούν. Οι άγγελοι
φτεροκοπούν. Αυτάκι η κάρη του Θεού αρ-
δεύει την ψυχή μας. Πόση απεραντοσύνη
απλώνεται μέσα μας κοντά στο Θεό!

Στον περίπατο στο πιο κοντινό εξωκκλήσι

Φεύγω ανάλαφρος, λες κάποιο βάρος
έφυγε από πάνω μου. Ας είναι δοξασμένο

Η ευλογία της γειτονιάς

Φτάσαμε στην Τσόρα. Το καλοκαιρικό
ορεινό κρύο δρόσισε το κορμί μας και το
σπίθος μας ανάσανε. Οι φωνές της ζωής
κοντά μας. Τα παιδιά παίζουν ανέμελα στις
αλές των σπιτιών που είναι πλημμυρισμέ-
νες από το φως και τη φροντίδα της μάνας.

Σωτήρη φρόνιμα. Σιγά παιδί μου. Μην
ανεβαίνεις στη σκαμνιά, είναι γέρικη. Δε
σε κρατάν τα κλαδιά της. Δεν ακούς; Α, κι
αν σε πιάσω στα χέρια μου... Αιώνια μπέ-
ρα, απέραντης αγάπης τριαντάφυλλο.

Φτάσαμε στο σπίτι. Άντε τώρα να το βά-
λεις σε λογαριασμό. Με τι σειρά όλα θα
γίνουν, πάρτε και μιλά ανάσα, λέει η πείρα
της μπέρας. Η έγνοια της δουλειάς σε φου-
τάνει.

Να η γειτονίσσα η Κυρά-Μέλπω με το
δίσκο, τα γλυκά, τους καφέδες και καραμέ-
λες για τα παιδιά.

- Καλός ήρθατε.

- Καλός σε βρήκαμε και καλό καλοκαίρι.
Δάκρυα χαράς αυλακώνουν τα πρόσωπά
μας και τα παιδιά ζητούν τη μπασά να χα-
ρούν την ευρύχωρη αυλή. Οι άνθρωποι στα
δάκρυα χαράς ή λήπης βρίσκουν τον εαυ-
τό τους.

- Δεν ήταν ανάγκη, μπήκες σε φασαρία
Μέλπω μου.

- Τι κουβέντα είναι αυτή, χρόνια γείτο-
νες. Μην ξεχνάς η συκαρεμένη η μάνα μου
έλεγε: "Θεός και γείτονας". Τώρα έχει τον
τόπο του το νεράκι να δροσιστείτε. Πάω
τώρα να συμμαζεψείτε και θα τα πούμε.
-Ευχαριστούμε.

Η ευλογία της γειτονιάς είναι το πιο ευ-
διαστό κλωνί βασιλικού που μοσχοβολά το
ναό της ανθρωπιάς μας στο μολυσμένο
καιρό μας.

Παροιμίες του Μάη

1. Αν κάνει ο Απρίλης δυό νερά κι ο
Μάης άλλο ένα χαρά στον το γεωργό
πώχει πολλά σπαρμένα.
2. Απρίλης με τα λούλουδα και Μάης με
τα ρόδα.
3. Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι και
τον Αύγουστο σταφύλι.
4. Ζήσε μαύρε μου να φας το Μάη τρι-
φύλλι και τον Αύγουστο χορτάρι.
5. Καλός ο ήλιος του Μαγιού, τ' Αυγού-
στου το φεγγάρι.
6. Μάης άβρεχος, μούστος άμετρος.
7. Ο Μάης ρίχνει τη δροσιά, κι ο Απρί-
λης τα λουλούδια.
8. Μαθημένο είν' τ' αρνί να κουρεύεται
τον Μάη.
9. Μην βγάλεις μήτε μπάλωμα, πριν βγει ο
Μάης μήνας.
10. Όταν ο Μάρτης είναι καλός, του χω-
ριάτη η κόρη το Μάη παντρεύεται.
11. Ο γάμος ο μαγιάτικος πολλά κακαπο-
δίδει.
12. Στον καταραμένο τόπο μήνα Μάη
βρέχει.

"ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εκδότης:
ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ "Η ΠΙΝΔΟΣ"
Λαμποβιτιάδη 3-Τηλ.: 37.440- Γιάννινα

Συντάσσεται από επιτροπή
Πηλοποριές-Επιμέλεια Εκδόσεως-
Συνδρομές-Εμβόματα:

κ. Θεόδωρος Μπαργιάννης
Τέμα Στ. Παπάγου - Ιωάννινα 45445
Τηλ.: (0651) 25.561

Τα έξοδα εκτύπωσης και διακί-
νης της εφημερίδας, καλύπτονται
από τις προαιρετικές εισφορές
μελών και φίλων μας.

ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Π.ΜΠΟΥΡΗΣ-Π.ΣΤΡΑΤΟΣ
Στοά Ορφεία Ιωάννινα
Τηλ.: 77433-25634

ΠΟΙΗΣΗ

Συνέχεια από την σελ.4

και βαράνει η Ψυχή Του
ο φθόνος ανέλεος.
Μάταιος λυπών ο Λόγος του;
Ο Σταυρός Του ορθώνεται και απαιτεί.

Όμως στο σκιάδι
της πλαϊνής κληματαριάς
η θαλωρή Τον τυλίγει
νιώθει εκεί τον καρπό Του τον μέγα
η κάθε ρόγα Του αγάπη και δόσιμο
δέηση και πόνος μαζί.

Και σύλλεξε στ' απόκρυφα
τη μυστική ουσία Του.

Όταν ο πιστός εκ βαθέων
έρχεται κοντά Του δειλά
Εκείνος
αφίρνει μια στάλα
να πέσει στην καρδιά του.

Ποιός 'Αγιος ο ίδιος

Ποιός 'Αγιος ο ίδιος σε ζωγράφιζε
εκεί στο Αγιονότο ρημοκλήσι
γονατιστό μπροστά στο ξύλο του Σταυρού
και με ακολουθείς στις μοναξίες μου
να βλέπω την πορεία του πάθους
στην όψη Σου στα μάτια Σου
στην πίκρα των χειλιών;

Σπίθες εκπέμπει

Σπίθες εκπέμπει
η φλεγόμενη καρδιά του Θεού.
Μια τέτοια σπίδα βλέπω να φέγγει
μεσ' στο σκοτάδι της ζωής
και εισβάλλει ο μυστικός κόσμος παντοδύναμος.

Προσπαθώ ν' ακολουθώ
όταν λάμπει κοντά μου.

Και πάλι τη χάνω.

Ανάμεσα στον κόσμο

Ανάμεσα στον κόσμο το δικό μας
και τον άλλον
Αμήχανη στέχομαι
με έγνοια
με κατάνυξη.

Πώς ν' αγκαλιάσω τόσες ψυχές
τους εδώ
τους εκεί.

Το Πνεύμα Σου ζητάω
μιάν ελάχιστη απειροχρησία Του.

Δέομαι το έλεος.

Λιγίζω και ευγνωμονώ.

Βαρύς ο κόσμος σκοτεινός

Βαρύς ο κόσμος σκοτεινός
αγοιμένος
ελπίδα ζητούν οι αδικημένοι
οι Προφίτες μιλούν με το Θεό.

η Σίβυλλα η Κουμαία
αγγέλλει κι εκείνη τον Ερχομό.

Ό,τι η ζωή αναμονή.

Μα ποιά είναι η λάμψη που φαυλοφύζει στα πλαγιά
και όλο ανεβαίνει;

Να είναι το ροδί φόρεμα
της Κόρης
που τρέχει βιαστική στην Ελισσαβέτ
να φανερώσει στην αγκαλιά της
το Μυστικό;

Κάτι μου ζητήσεις

Κάτι μου ζητήσεις
ξεκίνησα στο θέλημά Σου
και δεν έφθανα ποτέ.

Κάποιος στενάζει.

Απότομα τη νύχτα εγείρομαι
και ρωτώ
και πάλι κανένα σήμα.

Κάποιος βογγάει
και το μυστήριο βαθύ.

ΙΩΑΝΝΑ ΤΣΑΤΣΟΥ

(Από την ποιητική συλλογή: "Φως τη σκοτία" Εκδόσεις:
Αστρολάβος - Ευθύνη).

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ 1875

Συνέχεια από την σελ. 3

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Καζάς Ιωαννίνων Ναχαμέ Μαλακάσι χωρίων Καλαρρυτών. Δεφτέρι χωριαφίων και μεράδων εμπεριεχομένων εις τα τοποθεσίας Αρμπορισιού, Πουλιάνας, Τσιόλης, Κηπίνας και Στέμνινα ως κάτωθεν:

Τοποθεσία	Στρεμμ.	Αξία σε γρόσια	Ονοματεπώνυμον ιδιοκτήτου και συνορευόντων
Πρ. Ηλία Αρμπορισιού	2	350	Επίτροποι ματζικρίου Κηπίνας Κωνστ. Χαρ. Αθαν. παιδιά Ν. Παράσχη συνορεύει με βασιλ. Γκοριόμαν Σ Γατσούλην και με δρόμον.
Πουλιάνα	3	500	Οι ίδιοι επίτροποι Κηπίνας με χωράφια Κώστα Παππά, με λάκον και με δρόμον.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	16	3.200	Οι ίδιοι επίτροποι, με χωράφια Δ. Βούλγαρη, Θ. Βούργαρη και χαλέ δρόμους και δάσους
Αρμπορία	2	350	Οι ίδιοι επίτροποι, με χωράφι Δ. Δουρούτη, Σπ. Ζαρμπαλά και Δ. Γατζούλη και δρόμος
Στρίγκοβα	2	400	Οι ίδιοι επίτροποι, με χωράφι Αθ. Κόια, Δημ. Τούντα και χαλάσματα.
Σερήνη	2.2	500	Οι ίδιοι επίτροποι, με χωράφι Νικόλ. Παράσχη, λάκον και δάσος.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	2.2	500	Γούλα Α. Καλαμπάκου με χωράφια Κηπίνας, Παύλου Στούλιον και δάσος.
Στρίγκοβα	2.2	300	Αθαν. Κ. Κόια με χωράφι Στατίνης Βούργαρη, Ζαρμπαλά Ιωαν. και Γεωργ.
Στρίγκοβα	2	350	Δ.Γ. Τσομάγκας με χωράφι Τόλη Τσομάγκα, Ζαρμπαλά και Βερμάκου.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	1.2	300	Δημ. Αικατέρ. Μαρίας του Γ. Τσομάγκα και Κώστα Μαρίας Βασιλ. Ελένης παιδιών
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	3.2	500	Ι. Τσομάγκα με χωράφι Κώστα Παράσχη και με δάσος.
Τσομάρι	3	400	Τόλης Τζομάγκας, με δάσος, λάκον και ποτάμι.
Πουλιάνα	3	250	Του ίδιου με Σπυρ. Ζαρμπαλά, Κ. Κουτσονίκαν με λάκον και ράχην.
Αρμπορία	2	250	Γεωργ. Ν. Σακαβίτσης, με χωράφι Ζαρόγκα Μαρίας, λάκον και δάσος.
Αρμπορία	1.2	400	Φώτης Μπαρμπανιάννης, με χωράφι Κηπίνας, Γ. Τσομάγκας, λάκον και δάσος.
Αρμπορία	1.2	150	Βαγγέλης Γ. Σακαβίτσης με Χ/Βουργαράων, Κηπίνας και Αλ. Πόια.
Αρμπορία	2	500	Κώστας Χ. Παράσχη και Κ. Ν. Παράσχη με Χ/Κηπίνας και Ν. Παράσχη.
Αρμπορία	1	200	Μαρία Γ. Μπαϊκούση με Χ/Γακμάων, Δ. Γατσούλη και Ζαρμπαλάων.
Σερήνη	2	300	Της ιδίας με Χ/Β Σακαβίτση και Βουργαράων.
Σερήνη	3	500	Της ιδίας με Χ/Ζαρόγκα Γεωργίου Ελένης και λάκος.
Κερασιά	3	550	Τόλης Κ. Ζαρόγκας με Χ/Γ. Σακαβίτση, Μαρίας Μπαϊκούση, λάκος και δάσος.
Πρ. Ηλ. Αρμπορία	3	600	Τόλης Φ. Κοντοχρόνη, με Χ/Σ. Τσομάγκα, δρόμον και λάκον.
Αρμπορία	2.2	400	Παύλον Α. Στούλιον με Χ/Γ. Καλαμπάκου και με δάσος και με ::
Αρμπορία			Παύλος και Αθαν. Μ. Βούργαρη με Χ/Δ. Βούργαρη, Γ. Σακαβίτση, Μαρ. Μπαϊκούση και Γ. Τιμπίκη.
Αρμπορία	4.2	125	Ιδίων με Χ/Γρ. Δελή, Κηπίνας, λάκον και δρόμον.
Αρμπορία	3.2	400	Φ.Ι. Βούργαρη με Χ/Γακμά, Ζαρμπαλά και Κηπίνας.
Κερασιά	2	200	Ο ίδιος με λάκον, δρόμον, και δάσος.
Αρμπορία	4.2	125	Ο ίδιος με Χ/Γρ. Δελή, λάκον δρόμον και Κηπίνας.
Αρμπορία	1.2	100	Ο ίδιος με Χ/Μ. Μπαϊκούση, Γ. Σακαβίτση, ποτάμι και Κηπίνας.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	3	250	Παιδιά Σ. Ζαρμπαλά με Χ/Φ. Γατσούλη, Αγ. Νικολάου.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	2	200	Των ιδίων με Χ/Κ. Ζαρμπαλά και με λάκον.
Γκρούμορι	3	400	Των ιδίων με Χ/Κουτσονίκα και με βρύσην.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	2	300	Παιδιά Γ. Τασούλη με Χ/Ν. Παράσχη, Αγ. Νικολάου και λάκον.
Αρμπορία	1	200	Των ιδίων με Χ/Μαρ. Μπαϊκούση και ράχην
Στρίγκοβα	2	275	Κώστα βασιλ. Γεωργ. Παπακόστα με Χ/Γεωργ. Ζάγκλη, Β. Τζομάγκα και Γ. Σακαβίτση
Κερασιά	1	100	Των ιδίων με Χ/Φ. Μπαϊκούση και δρόμον.
Κερασιά	1	100	Κωστόλα Κ. Μαρέτη με Χ/Φ. Μπαϊκούση και με δρόμον.
Αρμπορία	1.2	100	Παιδιά Κ. Δουρούτη με Χ/Δ. Ποντίκη και Δ. Μπασδέκη
Πουλιάνα	2	400	Παιδιά Γ. Τριανταφύλλου με Χ/Β. Τζομάγκα και Ζαρμπαλά
Αρμπορία	2.2	375	Παιδιά Ν. Γακμά με Χ/Δ. Βούργαρη Μαρίας Μπαϊκούση, Σ. Ζαρμπαλά και βράχον
Πουλιάνα	2	200	Παιδιά Σ. Παπαθανασίου με Χ/Δ. Γατσούλη, Φ. Μπαϊκούση και χαλάσματα
Στρίγκοβα	2	300	Δ. Ν. Στεροδήμα με Χ/Δ. Τούντα, Σ. Γατσούλη και δρόμον
Αρμπορία	1	200	Δ. Μπασδέκη με Χ/Σ. Ζαρμπαλά Σ. Δουρούτην.
Γκρούμορι	2	350	Παιδιά Γ. Χατζή με Τζομάγκαν, Τούνταν και δάσος.
Αρμπορία	3	275	Θυγατέρα Χρ. Αντώνη με λάκον, δάσος και ράχην.
Στρίγκοβα	3	300	Θυγατέρα Α. Βούργαρη με Π. Στούλιον και Αθ. Κόια και με πετρώδη ράχην.
Στρίγκοβα	2	300	Δ. Τούντα με Γ. Ζάγκλη, Δ. Μπαϊκούση και ράχην.
Γκρούμορι	2	300	Του ίδιου με Σ. Χατζήν, Γ. Τζομάγκαν δάσος και λάκον.
Δαμίρι	2	100	Του ίδιου με Κ. Γ. Παράσχη με ίδιου χωράφι δάσος μέχρι λάκον.
Δαμίρι	2	400	Του ίδιου με χωρ. του ίδιου με λόγκον, βράχον και λάκον.
Αρμπορία	3	400	Δημ. Ποντίκη με Δ. Γατσούλην, Δουρούτην και δρόμον.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	1.2	200	Γεωργ. Τιμπίκη με Φ. Μπαρμπανιάννην, λάκον και δρόμον
Αρμπορία	1	150	Του ιδίου με Χ/Σπύρου Δημήτρη και λάκον.
Πουλιάνα	1.2	250	Παιδιά Αθ. Δουγουριού με Δ. Μπαϊκούση λάκον και δρόμον.
Αρμπορία	2	100	Του ιδίου με Ν. Παράσχη ράχην και λάκον.
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	1.2	250	Δ. Γατσούλην με Χ/Κηπίνας, Παράσχη δρόμον και δάσος.
Αρμπορία	4	1125	Του ιδίου με Χ/Αγ. Νικόλ. Μπασδέκην και δρόμον
Πουλιάνα	2	50	Του ιδίου με Θ. Μαρέτην και Σπ. Τούνταν και λάκον.
Σερήνη	4	800	Ελ. Α. Βλαχοδήμα με Γατσούλην, Μπαϊκούση, και λάκον
Σερήνη	1.2	200	Γρηγ. Γιακείμα με Μ. Μπαϊκούση, Γ. Γιακείμ και ράχην.
Αρμπορία	1	250	Αθ. Πόια με Ν. Παράσχη, λάκον και δάσος
Πρ. Ηλ. Αρμπορισιού	1.2	300	Παιδιά Δ. Ζάγκλη με Σ. Ζαρμπαλά, Τζομάγκαν και λάκον.
Γκρούμορι	2	400	Μοιάς και δάσος της αυτής κοινότητας Καλαρρυτών οντετέπερον (ανάκαθεν) ιδιοκτησία των συνορευόντων από Συγκόλου και επάνω από μεγάλο λόφο Γκορικόλα και εις το Παλαιόκλα Πρ. Ηλίας και εις το χωράφι Παύλου Στούλιου και επάνω εις εκκλησίαν Αγ. Γεωργίου και ράχην εις ράχην εις Στρίγκοβα και κάτω Φοιμάτα ή Καπτιμένην και τόπος ολος Καλαρρυτιώτικος.
Αρμπορία	1600		Μοιάς και δάσος και στεφάνια της αυτής κοινότητας Καλαρρυτών οντετέπερον ιδιοκτησία των, συνορεύει με Δαμίρη και Κουγιάναν και με παλαιόκλα Πρ. Δελή, Καλαμπάκη και Δ. Τούνταν και Παράσχη και πάτσος, και όχθον εις όχθον εις Στρίγκοβα και τόπον των ιδίων ιδιοκτητών Καλαρρυτιών.
Κηπίνα μαναζούρι και Στέμνινα	2000		

Τα άνωθεν χωράφια ως άνωθεν φαίνονται σηματοειδώς άτινα είναι κτήματα οντετέπερον των ειρημένων νοικοκυραίων χωρίων καμμία φιλονικία ο εις του άλλου, ομοίως και μηράδες δια τα ζώα του χωριού, έχοντες και ξύλα δια φωτιά προς χρήσιν του χωριού τα οποία τα έχουν εις το ζάπτι τους όλη η κοινότης Καλαρρυτιών.

Το άνωθεν Δεφτέρι είναι κόλες 4 α οποία είναι κολημένες όπισθεν δια του καλύματος είναι σφραγισμένοι εις έκαστον κολυμα, με τας Βασιλικάς σφραγίδας δε το παρόν δεφτέρι εις το ταπί Καλέμι όπως δοθώσιν τα Βασιλικά Λακτικία Ταπί μαζί με τα άλλα του χωριού, εις το ιδιαίτερον Δεφτέρι όπερ είναι δεδομένον εις το Ταπί Καλέμι σύμφωνα κατά το βασιλικό Νιζάμι.

Τ.Σ. Τ.Σ.
Ακριβές Αντίγραφον τηρηθέν εκ του υπό της Κοινότητος Καλαρρυτών κρατούμένου βιβλίου επί Τουρκοκρατίας
Καλαρρυταις τη 30 Αυγούστου 1883
Ο Δημ. Καλαρρυτών
Χρ.Κ. Παράσχη

(*) Αρχ. Υπ. Εξωτ. της Ελλάδας, Φ36 Προξενείο Αρτας, Αρτα 28-11-1883
Σ.Σ. Διατηρήθηκε η ορθογραφία των εγγράφων

Απόδοση: ΘΕΟΔ. ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 2

Τα νεότερα χρόνια σέρνει πρώτος το χορό αυτός που ανοίγει την εκκλησία αυτή τη χρονιά, δηλαδή ο χορηγός που κάνει τα έξοδα της Θείας λειτουργίας, απλάδα (το σιτάρι του δίσκου με κεντημένο επάνω το σταυρό και αριστερά και δεξιά του σταυρού τα κεφαλαία γράμματα Μ.Θ., δηλαδή Μητη Θεού), τα πρόσφορα, τις λαμπάδες, τον οίνον, το έλαιον κ.λ.π. Τον πρώτο του χορού ακολουθούν οι γέροντες, οι ώριμοι, οι νυμφευμένοι, οι αρραβωνιασμένοι και τέλος οι ελεύθεροι (ανύπαντροι). Την ίδια σειρά παράλληλα ακολουθούσαν και οι γυναίκες δηλαδή με σειρά ηλικίας, όχι με χρονική σειρά που μπαίνουν στο χορό. Σεβασμός, τάξη, ουσιαστική σειρά. Ο χορός είχε σχήμα κυκλικό και οι χορευτές κρατιόταν από τα χέρια.

Από την ασπίδα που έφτιαξε ο Ήφαιστος για τον Αχιλλέα είμαστε βέβαιοι ότι στα Ομηρικά χρόνια οι χορευτές κρατιόνταν από τα χέρια, όπως γίνεται σήμερα στους Ελληνικούς κυκλικούς χορούς. Αυτό είναι ένα χειροποιητό μήνυμα στον σύγχρονο κόσμο για τη φύση μας! Χορεύονται Ελληνικοί χοροί απ' όλα τα διαμερίσματα της χώρας με κυρίαρχους το Καλαματιανό, το τσάμικο και το χορό "στα τρία". Ο τελευταίος γινόταν επιθυμία με τη φράση: "ένα ταπεινό". Η επιλογή γινόταν από τους χορευτές, ιδιαίτερα από τη γυναίκα.

Στο ύψος του συρτού κυριαρχεί η ήρεμη, η απλή και νηφάλια ψυχολογία του Έλληνα. Είναι χορός ζωντανός του μέτρον και της αξιοπρέπειας. Ο Τσάμικος έχει έντονο στοιχείο ευθυμίας. Είναι χορός αγάνας, προσπάθειας, δράσης, λεβεντιάς. Γενικά όλοι οι Ελληνικοί χοροί είναι φανερώματα της Ελληνικής ψυχικής αρεχής.

Την ευθύνη "για να γίνει καλό πανηγύρι" είχε ο πρόεδρος του χωριού ή άλλη προσωπικότητα του χωριού. Αυτός φρόντιζε για τη συμμετοχή όλων των χωρικών στο χορό, για την τάξη και την αρχοντιά του πανηγυριού. Με την κλίση του χερι πήγαινε στα τραπέζια των καφενείων, στα πεζούλια της πλατείας, παντού κι έβαζε τους διατακτικούς στο χορό. Άρνηση ή δικαιολογία δε χωρούσε, εκτός από μία: το πένθος.

Όταν χόρευε μπροστά ένα φτωχό ή ορφανό κορίτσι πλήρωνε τα όργανα αυτός που είχε το πρόσταγμα. Αυτή η χειρονομία μαρτυρούσε έντονα έμπρακτη ανθρωπιά. Οι ξένοι, κοντοχωριανοί και αλαργινοί, προτιμούνταν στο χορό.

Τα πολύ παλιά χρόνια, όταν βασιλευσε ο ήλιος οι γυναίκες και τα κορίτσια αποχωρούσαν από το χορό. Οι μισές συγκεντρώνονταν στην Πλάκα και οι άλλες μισές στον ανοιχτό χώρο του σπιτιού του Στούμπη (τότε), Σακογιάννη (τώρα), επάνω από το σπίτι του Ευριπίδη Πατούνη. Εκεί τραγουδούσαν με το στόμα και χόρευαν μέχρι να σουρουπώσιν. Οι άντρες και τα αγόρια συνέχιζαν τους χορούς με τα όργανα στην πλατεία. Στο τέλος γλεντούσαν στα μαγαζιά. Τα ξεμερώματα έκαναν πατινάδα στην Πλάκα ή τη Τζιάμνα ή τον Γκόντρο. Τέλος επέστρεφαν στην πλατεία και διαλύονταν για τα σπίτια τους.

ΣΤΟ ΕΞΩΚΛΗΣΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Τις 16 Αυγούστου γινόταν λειτουργία στο εξωκλήσι της Παναγίας στον ομώνυμο λόφο. Οι χωριανοί με τα πόδια ανηφόριζαν από το χωριό, την Τσόρα, το Σέλιτσι, την Μπάλα μέχρι το ναό. Οι πανηγυριώτες, πολύχρωμοι πατιό στην Ορθοδοξία μελοποιούν εν ειρήνη με τον εαυτό τους και τους συνανθρώπους. Άλλοι με στολισμένα άλογα ανεβαίνουν από την ανατολική πλευρά του λόφου καβάλα. Όλοι ακολουθούν διαφορετικές ακτίνες στο κέντρο του ίδιου άξονα. Μετά τη γεμάτη ευλάβεια και ψυχική ανάταση Θεία Λειτουργία ο ιερέας στο ανατολικό τμήμα της αυλής του ναού σηκώνει το ύμνωμα.

Οι προσκυνητές της Παναγίας μας παρακολουθούν με Θεοσέβεια την τελετουργία. Στο τέλος ασπάζονται την εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που κρατά ο ιερέας και παίρνουν σιτάρι από το δίσκο.

Στην πεδιάδα, κάτω από το γκρίζο βράχο με τον κισσό γινόταν χορός και κρατούσε

Το απόγευμα σηνόταν πάλι χορός. Ήταν η τρίτη ημέρα του πανηγυριού του Δεκαπενταύγουστου. Το ίδιο σκηνικό, οι ίδιοι άνθρωποι σε μια κοινή έκφραση Ελληνισμού που ερχόταν από μακριά από τα βάθη των αιώνων. Το βαθύ μήνυμα ήταν: Ελληνικό, Ορθόδοξο, ανθρώπινο και μιλούσε στις καρδιές όλων.

Χόρευαν: γέροι, άντρες, γριές, γυναίκες, νιόπαντροι, αρραβωνιασμένοι με το ταίρι τους και ελεύθερες κάτω από τη δροσιά των πελώριων πλατάνων της γκούρας που πόσα δεν έχουν δει στο πέρασμα του χρόνου. Στα πεζούλια των γερόντων κατά τη διάρκεια του τριήμερου γλεντιού οι πεπειραμένοι του χωριού ταίριαζαν τα συμπεθεριά. Τις 17 Αυγούστου το πρωί, όταν ο ήλιος της Πίνδου καλημέριζε τα περήφανα αιματοβαμμένα βουνά μας και τις γελαστές κοντοραχούλες με τις ανάβρες και τα γάργαρα νερά ακούγονταν στερεότυπα ερωτήματα.

- Ποιους αρραβώνες έχουμε;
- Ναι ο Α και η Δ...
- Να ξήσουν και στις χαρές των παιδιών μας.

Το πανηγύρι του Δεκαπενταύγουστου στο κεφαλοχώρι Καλαρρυτιών κρατούσε τρεις ημέρες. Το μεγαλείο του δεν ήταν μόνο η χρονική του διάρκεια, αλλά η πολιτιστική του αρχοντιά. Η πραγματική πολιτισμική διάσταση του παραπάνω πανηγυριού είναι δυσπρόσιτη σε εκτιμήσεις. Η ρίζε του είναι βαθιές και ζωντανές αυτό μαρτυρεί αδιάκνηστα τη μοναδική του αξία.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ

Ενώ η εφημερίδα μας εβρίσκονταν κυριολεκτικά επί του πεσθριού, πληροφορηθήκαμε για την έκτακτη συνάντηση των μελών του φορέα αναπτυξης των Καλαρρυτιών στα Γιάννινα την 30-5-93.

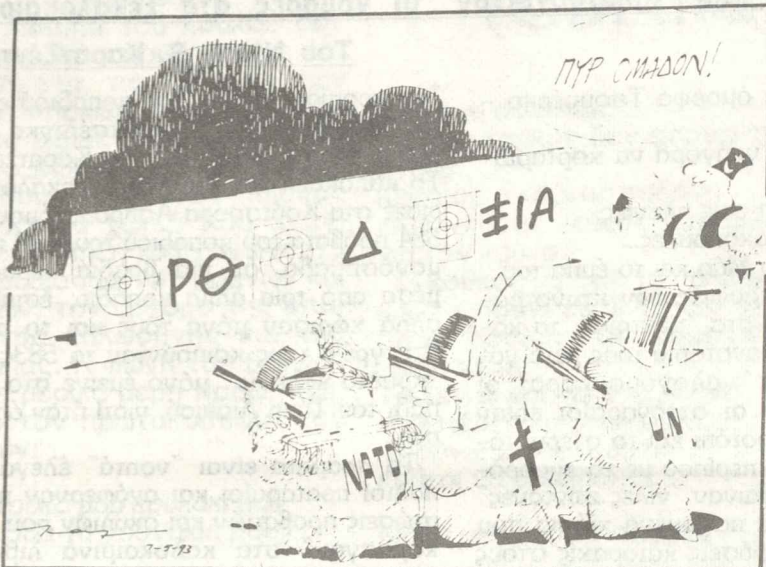
Έχουμε σοβαρές ενδείξεις αλλά και θέλωμε ακράδαντα να πιστεύουμε ότι οι εργασίες της θα είναι γόνιμες και τελικά οι αποφάσεις της θα προωθήσουν στην πράξη πλέον την ανάπτυξη των Καλαρρυτιών, της οποίας το πρώτο αλλά και ουσιαστικότερο βήμα της είναι η σύσταση και η λειτουργία της αναπτυξιακής εταιρείας.

Ο κайός δεν περιμένει, καθυστέρησε αδικαιοσύνη πολύ, πιστεύουμε ότι σήμερα μπορεί να προλάβει, αύριο όμως θα είναι αργά.

Τέτοια ζητήματα που πράγματι θα κρίνουν όχι απλώς το μέλλον αλλά την επιβίωση των Καλαρρυτιών δεν έχει κανένας το δικαίωμα να τα αντιμετωπίζει με εγωισμούς προσωπικές αντιπάθειες μικροφυχίες και αντεκλίσεις. Επιτέλους υπάρχουν και ευθύνες.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι υπάρχει η σοβαρότητα και η σύνεση για να δοθούν σάρκα και οστά στην εταιρεία ώστε να μη μείνει μόνο στα χαρτιά αλλά να δημιουργηθεί το κλίμα και να εμπεδοθούν οι βάσεις που θα την κάνουν βιώσιμη ώστε να ανταπεξέλθει στις δύσκολες περιστάσεις που θα κληθεί να αντιμετωπίσει.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΝΑΚΙ

Εφημερίδα "Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 9-5-93"

Σκίτσο του Αντ. Κалаμάρα

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ

Συνέχεια από την σελ. 9

Ολάκερη η επικράτεια των ξεκαλοκαιριών από την Κωσπλάτα τη Θεσσαλονίκη ως το Γαλαρόκαμπο του Συρράκου λαμποκοπούσε από τις χιονοπλημμύρες, τις άγριες καταιγίδες του χειμώνα και τ' ανοιξιάτικα χαλαζοβρόχια που είχαν σγουροπλύνει τους στάλους, τα γρέκια και τα παλιοκόπρια που ήταν γαλαζοπράσινα από τις αμάλαγες τσουκνίδες και τις τρυφερές νένες. Η νιόβλαστη χλόη, τα μυριόχρωμα αγριολούλουδα, τα σπάνια αγριοβότανα, τα ολόχρωμα φτερούσια άφηναν το λεπτό άρωμα τους να σμίξει με τη ρωμαλέα μυ-

ρουδιά του κέδρου, του ελάτου και της οξυάς και με το ζαλιστικό μοσχοβόλημα της ρίγανης, της θρούμης και του τσαγιού καθώς κατηφόριζε από τις ορθοπλαγιές με της δροσφόερτης αυγινής και δειλινής βουνίσιας αύρας τις πνοές. Εκείνο που χαίρονταν περισσότερο οι νομάδες και τα κοπάδια τους ήταν τα νερά που χόχλαζαν σε απόξερες ανάβρες, που στράγγιζαν από τα αιώνια χιόνια και θύμιζαν, στα φευγαλέα ρέματα, ξεκαρδίσματα παιδιού ευτυχισμένου. Αυτά τα νερά ονειρεύονταν οι νομάδες όσο ζούσαν αυτοεξόριστοι από τη σκληρή τους μοίρα στα χειμαδιά "με τα βαριά τα κάματα και τα νερά βρασιμένα"· αυτά ποθούσε κι ο πονεμένος τραγουδιστής του βουνού Κώστας Κρυστάλλης στο Σταυραϊτό του:

"Θέλω κρεμάμενα νερά, δεξιά, ζερβιά να βλέπω".

Κι είναι αμέτρητα τα κεφαλάρια που ξεπηδούν μέσα από τα λαγύγια των βράχων, είναι άπειρες οι πηγές και οι παγωμένες φλέβες που αφήνουν το "παταγουδιασμένο" δάκρυ τους να ροβολάει για του Αράχθου και του Ασπροποτάμου το συναπάντημα. Πολλών πηγών η φήμη έχει ξεπεράσει τα στενά όρια ενός χωριού κι έχει φτάσει σ' όλα τα Τζουμέρκα. Έτσι η βρύση "Μτέσα" στα Πραμανιώτικα βουνά και η "Νεράϊδα" στα Μελισσουργιώτικα, αποθανάτιστηκαν από τη λαϊκή μούσα με το στίχο: "Μτέσα και Νεράϊδα, στην Πόλη είναι γραμμένα", που σημαίνει ότι το άκουσμά τους έχει φτάσει ως την Κων/πολη. Ζώντας λοιπόν μέσα στην αγκαλιά της φύσης της αμόλετης οι νομάδες κτηνοτρόφοι, μέσα στο θεικό πινδικό τοπίο ζυμώνονταν με τις ακατάλυτες αξίες της λευτεριάς, της ει-

λικρίνειας, της τιμής, της εργασίας, της λεβεντιάς, της αρχοντιάς, της ανθρωπιάς. Ένα πλήθος από εικόνες της φύσης ήρεμες, απαλές, γαλήνιες, γνήσιες μετάνιζαν μέσα τους την ομορφιά του κόσμου, πλούταιναν το συναισθηματισμό τους και συντελούσαν στην ανάταση της ψυχής τους, στο πέταγμα της όλο προς τα πάνω, προς τη σφαίρα του υψηλού.

Η αυγινή ομορφιά του τοπίου, το καλόκαρδο καλημέρισμα του ήλιου κατάλακα, κατάραχα και κατάκορφα, η γλυκιά μουσική των νερών, των πουλιών και των ταιριασμένων κουδουνιών, το ορθρινό ζύγισμα του αετόπουλου πάνω από τα κεφάλια τους, τ' απάτητα γκρεμοστέφανα που "πατούσαν" για να λευτερώσουν τα "γραδωμένα" γιγδερά τους, η αγριάδα των πουλαριών που πηλαλούσαν περήφανα κι απθάσεντα στις απέραντες κερσιές των ξεκαλοκαιριών, τα ημεραπροβατοκόπαδα που τρυγούσαν το χλωρό χορτάρι λαρωμένα στους ολόστρωτους λάκους, επιδρούσαν στον ψυχισμό των νομάδων· όλα αυτά τους γέμιζαν με καλοσύνη, ανάλαφρη διάθεση και αισιοδοξία γιατί ζούσαν εναρμονισμένα με το φυσικό περιβάλλον τους· φύση και άνθρωποι όχι μόνο συνυπήρχαν, αλλά γίνονταν "ένα" ενιαίο, αεχώριστο σύνολο.

Τα θεόρατα και ορθόσπιτα βουνά με τη Στωϊκή απάθειά τους, οι γραφικές ψηλόραχες, τα άσκυφα έλατα που λογχίζουν τον αιθέρα, η ανοδική πορεία των νομάδων το χάραμα για τις κορφές που γρέκιαζαν τα κοπάδια τους, η αυστηρή και απροσκύνητη μεγαλοπρέπεια των πέτρινων όγκων του Πινδικού τοπίου, ασκούσαν βαθιά επίδραση στη διαμόρφωση του ήθους των ανθρώπων των βουνών, του ήλιου και των καταιγίδων αυτή η ανορθωτική τάση των φυσικών στοιχείων γέννησε την ιδέα της αξιοπρέπειας, της αλήθειας και της αυτογνωσίας στους νομάδες, που περνούσαν ολάκερη ζωή "ενώπιος ενωπίω" με τον εαυτό τους και τα φυσικά δημιουργήματα μέσα στην αφτιασίδωτη ομορφιά και στην παρθένα ζωή.

Νίκος Β. Καρτζένης

ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ

Λαογραφικός και Χορευτικός Όμιλος

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΛΓΙΟΥ

Ο Λαογραφικός και Χορευτικός όμιλος "ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ" συνεχίζοντας τις εμφανίσεις του στο εξωτερικό ανεχώρησε την Τετάρτη 5 Μαΐου για να συμμετάσχει στο Φεστιβάλ της πόλης Saint Chislain του Βελγίου. Σκοπός του ταξιδιού ήταν, όπως και όλων των προηγούμενων, η προβολή της Εθνικής μας ταυτότητας και της Παραδοσιακής κουλτούρας μέσω των χορών και της μουσικής έτσι ώστε να γίνουν πιο δυνατοί οι δεσμοί φιλίας μεταξύ των διαφόρων λαών.

Τα μέλη του χορευτικού ομίλου αποχαιρέτησαν την Ελλάδα στο λιμάνι της Ηγουμετίτσας όπου επιβίβαστηκαν στο φέρρι που θα τους μετέφερε στην Ιταλία. Η βραδιά ήταν θαυμάσια και το γλέντι που οργανώθηκε από τα παιδιά μαζί με τον καπετάνιο έδωσε και πήρε. Την άλλη μέρα συνεχίσαμε οδικώς, διασχίζοντας την Ιταλία με τους πανέμορφους δρόμους αφού επισκεφθήκαμε το γραφικό Σαν Μαρίνο, μπήκαμε στην Ελβετία μέσω ατέλειωτων σπράγγων και γεφυρών αντικρύζοντας τις πανέμορφες λίμνες. Η πορεία συνεχίστηκε περνώντας από την Γαλλία όπου επισκεφθήκαμε το Στρασβούργο. Τέλος μετά το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο μας υποδέχτηκε καταπράσινο και φθάνοντας στο Quaregnon το ελληνικό στοιχείο, που υπάρχει και διαπρέπει εκεί, μας καλωσόρισε με δάκρυα χαράς. Όλα τα μέλη της αποστολής τακτοποιήθηκαν σε φιλόξενα ελληνικά σπίτια όπου και θα παρέμεναν μέχρι το τέλος του ταξιδιού.

Την επόμενη ημέρα άρχισαν οι εμφανίσεις του χορευτικού συγκροτήματος. Η πρώτη εμφάνιση έγινε στην πόλη Anor της Γαλλίας. Η παρουσία των χορευτών αλλά και των μουσικών ήταν υπέροχη. Έτσι οι εμφανίσεις

ΤΕΣ" καθώς και των αντίστοιχων ομίλων από την Πολωνία, Αργεντινή, Βουλγαρία, Κίνα, Ουγγαρία, Μεξικό, Σλοβακία και Ουκρανία, δημιούργησαν ένα πολύχρωμο και εντυπωσιακό σκηνικό, όπου έσμιξαν οι λαϊκές παραδόσεις των χωρών. Για άλλη μια φορά αποδείχθηκε ότι τους λαούς τους ενώνει ο χορός και η μουσική.

Κατά την διάρκεια της παραμονής στο Βέλγιο όμως, εκτός των εμφανίσεων του ομίλου έντονη ήταν και η διασκέδαση των μελών της αποστολής, σε ελληνικές βραδιές που διοργανώθηκαν στο Πνευματικό Κέντρο των Βρυξελλών και στο Quaregnon όπου διαμένουμε. Επίσης πραγματοποιήθηκαν εκδρομές στις Βρυξέλλες όπου είδαμε την Χρυσή Πλατεία, το ΑΤΟΜΙΟΜ κ.α, στην Βενετία του Βορρά όπως ονομάζεται η Μπρυζ με τα πολλά κανάλια της, στην όμορφη πόλη Mons και αλλού.

Αν όλα ήταν όμορφα και θαυμάσια στις εμφανίσεις και στις εκδρομές του ομίλου, εκείνο για το οποίο δεν υπάρχουν επίθετα για να περιγραφεί ήταν η φιλοξενία που επεφύλαξαν στην αποστολή τα μέλη της Ελληνικής Κοινότητας του Quaregnon. Η περιποίηση, η αγάπη με την οποία μας περιέβαλαν, η συνεχής παρουσία τους κοντά μας, η προθυμία να μας εξηγήσουν σε οτιδήποτε και οποιοδήποτε ώρα μαζί με το χαμόγελό τους μας έκαναν να αισθανόμαστε οικγενειακή θαλπωρή και να νοιώθουμε αμήχανα σκεπτόμενοι πως θα μπορούσαμε να ανταποδώσουμε αυτή την γλυκειά φιλοξενία σε αυτούς τους

του συγκροτήματος συνεχίστηκαν σε διάφορες πόλεις όπου τις παρακολούθησαν πάρα πολλοί Βέλγοι και πάνω από 2500 μαθητές σχολείων. Το αποκορύφωμα της παρουσίας του Ελληνικού Χορευτικού ομίλου "ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ" ήταν κατά την εμφάνιση στο φεστιβάλ του Saint Chislain. Το αγέροχο παράστημα των αγοριών και η λευγερόκορη αλλά σεμνή εμφάνιση των κοριτσιών σε συνδυασμό με την άριστη τεχνική των χορών, που τους δίδασκε ο πάντα εύθυμος και ακούρατος δάσκαλος τους κ. Ευάγγελος Γούσιος, συνέγειραν και χαροποίησαν το πολυπληθές κοινό του φεστιβάλ.

Οι χοροί της Ηπείρου της Μακεδονίας, των νησιών του Αιγαίου και όλης της Ελλάδας, οι άριστες χειροποίητες στολές του χορευτικού Συγκροτήματος και η γνήσια και ανόθευτη παραδοσιακή μουσική που εκφράστηκε έξοχα από τους αξιολογότερους μουσικούς του συγκροτήματος επέσφραν τον θαυμασμό και τα θερμά χειροκροτήματα του κόσμου και τα ευμενή σχόλια διεθνών λαογράφων που παρευρίσκοντο εκεί.

Η συμμετοχή του ελληνικού χορευτικού συγκροτήματος "ΚΑΛΑΡΡΥ-

υπέροχους ανθρώπους που εκεί στην νέα τους πατρίδα δεν ξέχασαν τον Ένιο Δία. Για άλλη μια φορά τους ευχαριστούμε.

Όλα τα όμορφα πράγματα όμως δεν κρατούν πολύ. Έτσι αφού αποχαιρέτησαμε τους συμπατριώτες μας και τον δήμαρχο της πόλης, όπου του δωρίσαμε ένα δίσκο της Καλαρρυτιώτικης λαϊκής τέχνης με ανάγλυφο σχέδιο το αστέρι της Βεργίνας, αναχωρήσαμε για την αγαπημένη μας Ελλάδα την 18 Μαΐου.

Φθάσαμε όλοι κουρασμένοι από την έντονη δραστηριότητα που είχαμε κατά την διάρκεια ολόκληρου του ταξιδιού, αλλά και πλήρως από ικανοποίηση για την επιτυχία της αποστολής μας. Όλοι χορευτές, μουσικοί δάσκαλοι και μέλη του Δ.Σ.

Πιστεύουμε ότι εκπροσωπήσαμε επάξια το όνομα των Καλαρρυτιών και της Ελλάδας στο Εξωτερικό. Όμως δεν χρειάζονται άλλα λόγια. Υπάρχει πολύς δρόμος ακόμη μπροστά μας στον ανήφορο για άλλες επιτυχίες. Εμπρός λοιπόν, κέφι, μεράκι και δουλειά!

ΓΕΩΡΓ. Η. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ